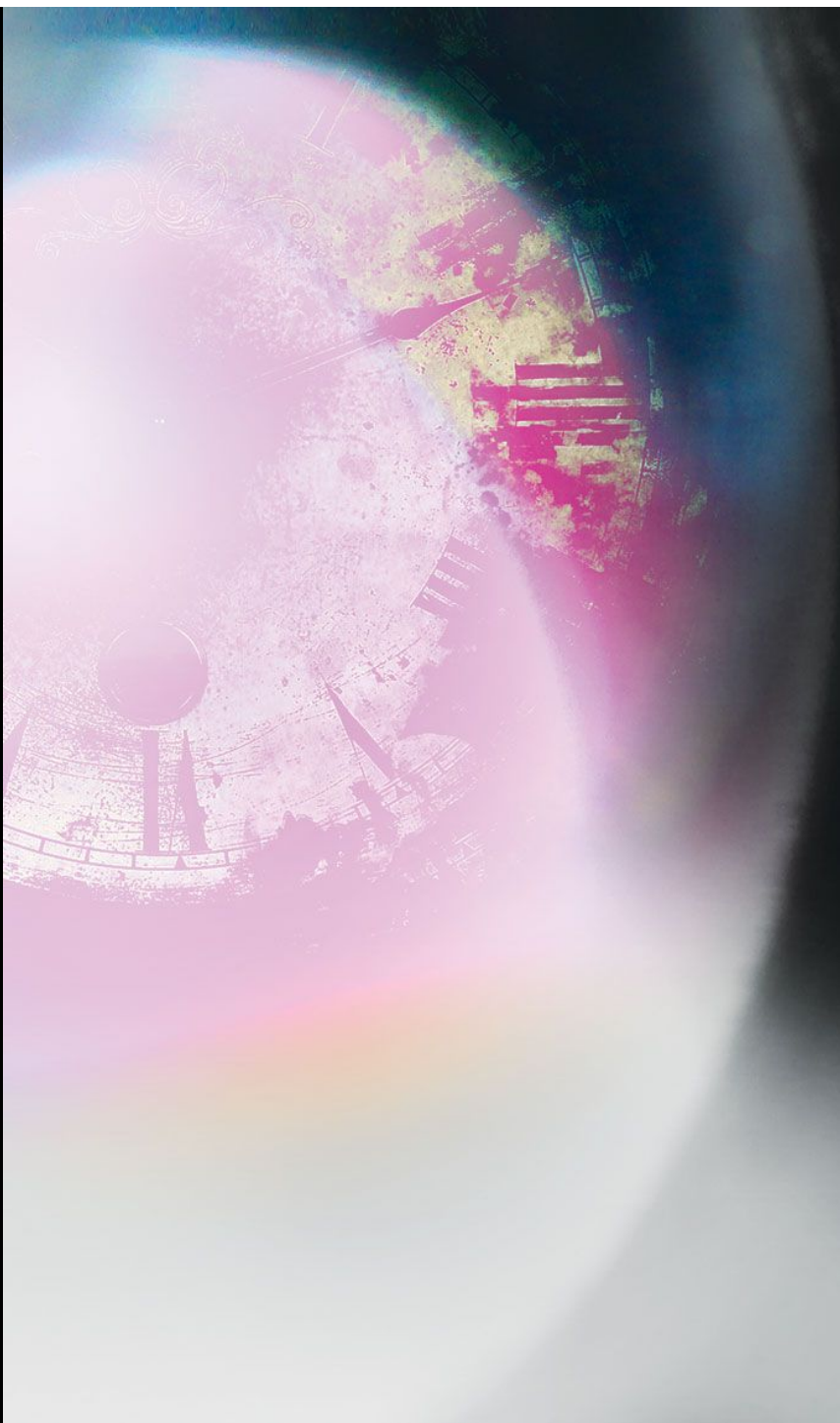

27

— P R E S E N T —
M I K O Ł O J —
S K I —

XXVII Międzynarodowy Plener Malarski
Impresje Mikołowskie 2017

„Czas w przestrzeni Śląska”

Organizator:

Miejski Dom Kultury w Mikołowie

Kurator artystyczny:

Barbara Kasperczyk-Gorlak

"CZAS W PRZESTRZENI ŚLĄSKA"

Coraz krótszy odcinek czasu dzieli mnie od obecnego miejsca zamieszkania do miejsca mego pochodzenia, miejsca urodzenia, domu rodzinnego, terenu obdarzonego wielkim sentymentem..

Trasa Gdańsk/ Mikołów – przewyciężam ją coraz szybciej choć przestrzeń leżąca między tymi miejscami pozostaje wciąż taka sama. Za każdym razem, gdy jestem już blisko celu wypatruję przez szybę samochodu na mijające pejzaże, czekając na ten jeden, który będzie świadczył o tym, że powracam na kawałek ziemi, za którym wciąż czuję tęsknotę.

Wreszcie widzę w oddali kominy pierwszej elektrowni a za nimi rozciąga się panorama Górnego Śląska z licznymi szybami, widocznymi fragmentami kopalni i zarysami miasta. Powietrze robi się ciężkie – unoszący się z kominów dym wbija się w niebo mieszając się z chmurami. Zachodzące słońce podświetla kłębiącą się parę tworząc niezwykłą dramaturgię obrazu: sentymalny zachód słońca nad industrialnym pejzażem ukształtowanym przez człowieka, kontrast natury i sztuczności, dzieła boga i wypracowanej przez stulecia technologii człowieka. Zderzenie tego, co biologiczne z tym co stanowi materializację siły ludzkiego umysłu. Dwoistość bytu zawarta w zwykłym pejzażu.

Od dłuższego czasu już niemodny w filozofii platoński dualizm, wyparty przez materialistyczne teorie - między innymi Kanta i Einsteina – pojawia się znowu jako podstawa teorii wszechświata.

Ostatnio intuicyjnie powracałam do Hume'a i empiryzmu, który podczas studiów bardzo mnie poruszył i szukałam nowszych teorii bazujących na tej dziedzinie filozofii. Zupełnie przypadkowo wpadłam na książkę Lorenzo Lamas, Biocentryzm, polecaną przez koleżankę na Facebooku. Już po opisie przeczuwałam, że będzie to właśnie to, czego szukałam. Autor, który nie jest filozofem, ani też fizykiem, lecz lekarzem/ naukowcem, tworzy na bazie empiryzmu nową teorię Istnienia. „To życie tworzy Wszechświat, a nie odwrotnie” pisze Lorenzo. „To co postrzegamy jako rzeczywistość, to proces wymagający naszej obecności. „ (...) nasze zewnętrzne i wewnętrzne percepcje są nierozdzielnie powiązane.” (...) bez obecności świadomości materia zamieszkuje w nieokreślonym stanie prawdopodobieństwa.”

Jedynie za pomocą naszego umysłu jesteśmy w stanie stworzyć obraz, który jest nowym kawałkiem przestrzeni, małym fragmentem nowego świata. „Każdy z nas jest twórcą Wszechświata”- mówi autor Biocentryzmu. Obraz, wykreowany w naszym umyśle jesteśmy w stanie zmaterializować za pomocą różnych narzędzi istniejących od wieków, ale i tych najnowszych technologii, które pozwalają nam na tworzenie np. hiperrealistycznych światów.

Umberto Eco opisuje w książce: „Historia krain i miejsc legendarnych” światy, które w rzeczywistości nigdy nie istniały, stanowiąc jednak ważny element naszej historii i cywilizacji. Te światy od zarania dziejów były przedstawiane i to w taki sposób, by uwierzone w ich rzeczywiste istnienie - tworzone nawet mapy gdzie krainy te mogłyby się znajdować.

Hiperrzeczywistość fantastycznych światów to jedno - technologia poszła jednak dalej wytwarzając cyberprzestrzeń, tzw. przestrzeń wirtualną, która nie jest już tylko iluzją nieistniejącą w rzeczywistości, lecz inną, pozabiologiczną formą przestrzeni, która istnieje realnie w innym wymiarze. Mamy więc dziś nie tylko bardzo zaawansowane możliwości technologiczne do tworzenia graficznej materii formy, ale również i umiejętność stworzenia realnej pozamaterialnej przestrzeni, w której owe wirtualne byty mogą się realizować, istnieć i poruszać.

Reasumując – jesteśmy w stanie za pomocą wielu zróżnicowanych narzędzi tworzyć obrazy o rozmaitych właściwościach, nowe fragmenty wszechświata na wielu poziomach, co czyni przestrzeń niezwykle dynamiczną.

Władysław Strzemiński, podzielił jak wszyscy inni historię sztuki na epoki, a każdej epoce przypisał charakterystyczny dla niej typ widzenia/ typ przedstawiania w obrazie. Jedna epoka, posiadała kilka typów widzenia jednocześnie – wiele form przedstawiania, które się na siebie nakładały i istniały równolegle mieszając się ze sobą – mowa o średniowieczu.

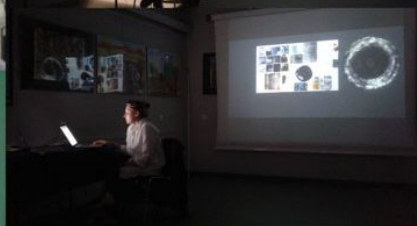
Mam wrażenie, że współczesna nam epoka charakteryzuje się podobnymi cechami: różne typy przedstawienia poprzez łatwy dostęp do wielu różnych technologii.

Patrząc ogólne na wszystkie typy współczesnego obrazu, rozpoznawalne jest jednoznacznie dążenie do obrazu przedstawiającego przestrzeń oraz znajdujące się w niej obiekty w ich *pełnej wielowymiarowości*.

Z tego względu – osobiście nazwałabym współczesny typ widzenia - *Widzeniem wielowymiarowym*. *Wielowymiarowość* w obrazie ujawnia się obecnie na różnych poziomach. Zaczynając choćby od różnorodności form i technik przedstawiania, stosowania złudzeń optycznych, technologii trójwymiarowych, hologramów, a kończąc na pracach wykraczających poza strefę obrazu w kierunku instalacji.

Wracając jeszcze na koniec do problematyki klasyfikacji – czy tworząc albumy historii sztuki minionych epok wnikamy tak głęboko w technologie wykonania obrazów, czy odnosimy się jednak do samego wrażenia obrazu. Czy tak ważne jest dla nas to na czym Michał Anioł namalował stworzenie Adama, a Giotto Di Bondone wygnanie z Raju? Czy Mona Lisa byłaby mniej warta stworzona na innym podłożu? Czy wyrzucimy Albrechta Dürera z historii sztuki, bo Melancholia jest odbita na papierze?!

Mam wrażenie, że brniemy dziś coraz bardziej w niepotrzebne klasyfikacje zamiast docenić wartość obrazu samego w sobie.

W tym roku XXVII plenerowi Impresje Mikołowskie towarzyszyły konferencje, w których publiczność mogła dowiedzieć się więcej o twórczości i życiu artystów – poznać bliżej autorów i ich dzieła – nawiązać dialog.

Po drugie, prezentacje artystów obejmowały zagadnienia oraz odnosiły się do problematyki współczesnej twórczości. Konferencje podzielone na cztery bloki tematyczne:

Obraz jako dzieło sztuki, Malarstwo współczesne, Grafika jako obraz oraz prezentację działalności Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach, którą przedstawiła nam – obok autoprezentacji, Judyta Bernaś, pełniąca obecnie funkcję prodziekana wydziału artystycznego ASP w Katowicach - cieszyły się wielkim zainteresowaniem.

Można było uczestniczyć w autoprezentacjach wspaniałych malarzy i grafików polskich oraz tych, którzy odwiedzili nas przyjeżdżając z Danii, jak Zbigniew Kosmala lub Andrea Uváčiková z Czech. Byli malarze i graficy w jednym, jak Zbigniew Gorlak z Gdańska oraz Marek Sak z Łodzi, których łączy zamiłowanie do litografii. Zobaczyliśmy realizacje wychodzące poza klasyczne techniki malarskie lub graficzne, Romana Gajewskiego z Gdańska. Byliśmy świadkiem prezentacji działalności *Arboretum* łączącej botanikę ze sztuką, którą to przedstawiła nam Elżbieta Piórecka zajmująca się różnymi formami przekazu artystycznego.

Nie zabrakło prac przestrzennych w technice ceramiki Iwony Jurkiewicz, która przyjechała również jako przedstawicielka Fundacji Wspólnota Gdańska. Ewa Zawadzka przedstawiła swoją twórczość o szerokiej rozpiętości od grafiki do malarstwa, a Magdalena Uchman prace graficzne, które powstały w autorskich technikach mieszanych.

Niezwykle wartościowe wykłady usłyszeliśmy również w dziedzinie grafiki: wykład odnoszący się do szerokiej gamy rozwiązań technologicznych grafiki polskiej przedstawił Mirosław Pawłowski z Poznania w swoim wystąpieniu *Koegzystencja*.

Obok prezentacji własnych grafik realizowanych w technikach metalowych, Henryk Ożóg z Krakowa zaprezentował również czołówkę artystów współczesnych, stanowiących inspirację dla jego pracy artystycznej.

Oczywiście mieliśmy także przyjemność z zapoznaniem się twórczości Mikołowian: malarstwem Agnieszki Czyżewskiej/ *Allison* oraz malarskich scen z życia nocnego Mikołowa, Krzysztofa Rzeźniczka. Uczestnicy tegorocznego Pleneru Młodych (odbywającego się równoległe) wsłuchiwali się pełni podziwu w wystąpienia swoich prekursorów bijąc liczne brawa.

Na koniec, wracając jeszcze do czasu, ten w przestrzeni Śląska mijał nam przyjemnie, mimo deszczowych klimatów na Nikiszowcu, czy to ostrego słońca podczas wspinaczki na jedną z pobliskich hałd. Od postindustrialnych pejzaży tętniło w dawnej przemysłowej dzielnicy Ostrawa Witkowiec, przekształconej obecnie częściowo na kompleks artystycznego parku technologicznego. Wieczorem przy stole - obserwowani przez duchy leśnych zwierząt mieszkających w myśliwskich trofeach zawieszonych na ścianach – przy długim stole oświetlonym świecami toczyły się rozmowy o sztuce dawnej, współczesnej, tradycyjnej, nowatorskiej, minimalistycznej, szczerze naiwnej - każdej zapisanej na fragmencie materii przynależącej do naszego świata...

Mikołów, 01.11.2017
Barbara Kasperczyk-Gorlak

Uczestnicy pleneru:

Judyta Bernaś
Agnieszka Czyżewska
Roman Gajewski
Zbigniew Gorlak
Iwona Jurkiewicz
Barbara Kasperczyk
Zbigniew Kosmala
Henryk Ozóg
Mirosław Pawłowski
Elżbieta Piórecka
Krzysztof Rzeźniczek
Marek Sak
Magdalena Uchman
Andrea Uváčiková
Ewa Zawadzka

Judyta Bernaś

Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach (2005) - dyplom w Pracowni Druku Wypukłego prof. dr hab. Ewy Zawadzkiej. Doktor sztuki (2012). Adiunkt w Katedrze Intermediów i Scenografii, współprowadząca Pracownię Działań Multigraficznych prof. dr hab. Ewy Zawadzkiej. Zajmuje się zagadnieniami sacrum i profanum aktu kobiecego i męskiego, cielesności na pograniczu wnętrza i zewnątrz ciała, tworzeniem na granicy różnych dziedzin sztuk wizualnych (tradycyjnych i nowoczesnych), eksperymentem w grafice artystycznej i fotografii. Autorka 19 wystaw indywidualnych. Laureatka m.in.: Międzynarodowego Biennale Grafiki Cyfrowej, Gdynia (2012), Triennale Grafiki Polskiej, Katowice (2006), Grand Prix Młodej Grafiki Polskiej, Kraków (2006). Uczestniczyła w ponad 180 wystawach zbiorowych, przeglądach, konkursach i festiwalach w kraju i za granicą.

JEDNIA_04_alba/ druk solwentowy, dibond, 100x41,5 cm, 2017

JEDNIA_13_alba/ druk solwentowy, dibond, 100x41,5 cm, 2017

Agnieszka Czyżewska *Allison*

Studia w ASP w Krakowie na Wydziale Grafiki w Katowicach. Dyplom w 1987 w pracowni plakatu prof. Tomasa Jury i malarstwa prof. Jacka Rykały. W 2000 roku stypendium Ministerstwa Kultury i Sztuki. Zajmuje się malarstwem sztalugowym i monumentalnym, ilustracją oraz projektowaniem graficznym. Od 2004 zatrudniona w Muzeum Miejskim w Tychach. Realizowane tam wystawy były wyróżniane oraz nagradzane w ogólnopolskich oraz wojewódzkich konkursach muzealnych. Bierze udział w wystawach indywidualnych i zbiorowych. Uczestniczy w plenerach malarskich. Prace w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą. Należy do ZPAP w Katowicach. Mieszka w Mikołowie.

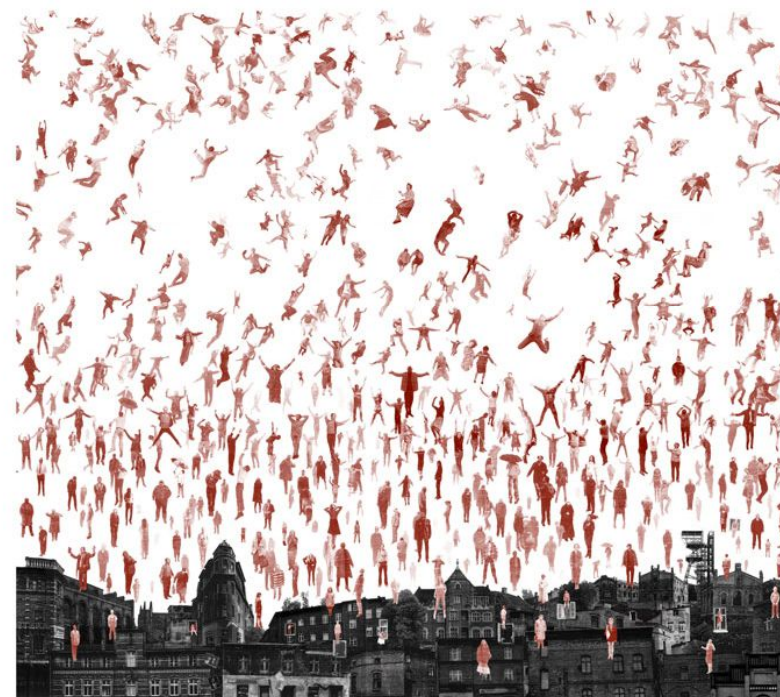
Miko-lato

olej na płótnie, 60x70 cm, 2017

Roman Gajewski

Urodzony w 1954 roku w Sopocie. Absolwent, a dziś profesor gdańskiej Akademii Sztuk Pięknych (dawniej Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych) na Wydziale Malarstwa. Wychowanek profesora Władysława Jackiewicza i swojego czasu. Malarz, grafik, galerzysta, projektant graficzny, eseista i trochę poeta. Autor licznych monografii artystów środowiska gdańskiego. Od 2007 roku także wykładowca Sopotkiej Szkoły Wyższej. Uczestnik stu kilkudziesięciu wystaw indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą. Jego dzieła były prezentowane lub znajdują się w kolekcjach w Polsce, Austrii, Danii, Niemczech, Włoszech, Hiszpanii, Francji, Turcji, Wielkiej Brytanii, Ukrainie, Stanach Zjednoczonych Ameryki, Kanadzie, Litwy, RPA i Malezji. Nie uczestniczy w wystawach konkursowych.

Górny Śląsk. Oddychanie

technika własna/ druk cyfrowy, pcv, 221x196 cm, 2017

Zbigniew Gorlak

Zbigniew Gorlak (1955) - Studia u prof. W. Jackiewicza. Przez ponad 25 lat prowadziłem Pracownię Litografii w ASP w Gdańsku. Obecnie Profesor w pracowni Rysunku i Malarstwa na Wydziale Grafiki. Zajmuję się malarstwem, grafiką, fotografią. Twórca pojęcia LEGOLIZM. Kurator i pomysłodawca dużych przedsięwzięć wystawienniczych m. in. „Retrospekcja I i II”, „Trzy kolory - niebieski, biały, czerwony”, „Wrocław w Gdańsku, Gdańsk we Wrocławiu”. Przez ponad 10 lat współpracowałem z Fundacją im. M.M. Pieńkowski. Prace w zbiorach Biblioteki Narodowej w Warszawie, Kolekcji LEGO Company w Billung w Danii, Muzeum Tarnowskich w Tarnobrzegu, Muzeum Okręgowym w Bydgoszczy, Muzeum Narodowym w Gdańsku. Od ponad dwóch lat wystawiam, ciągle rozrastającą się tzw. Plastikową Armię LE & GO jako Panoramę w nawiązaniu do Terakotowej Armii z grobowca Cesarza Ch'in Shi w Sian w Chinach. Równolegle zajmuję się tematem przemijania (jestem współautorem z prof. Teresą Miszkin wystawy Fete Funebre prezentowanej w 2016 w Galerii Wielkiej Zbrojowni w Gdańsku) i tworzę cykle obrazów Hora Melancholica i Pittura Melancholica. Coraz częściej zajmuję mnie przetwarzanie obrazu płaskiego w materię przestrzenną. W malarstwie i w grafice poruszam się wokół tego czym żyję dzisiaj z olbrzymim szacunkiem do przeszłości.

Hora Melancholica/ Mikołów

akryl na płótnie, 80x120 cm, 2017

Iwona Jurkiewicz

Urodzona w 1983r. w Zamościu. Jest absolwentką Wydziału Rzeźby na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Dyplom (2009) w pracowni prof. Sławoja Ostrowskiego, ze specjalnością ceramiki artystycznej w pracowni prof. Teresy Klaman. Zajmuje się sztuką i jej pochodnymi, głównie rzeźbą ceramiczną. Brała udział w licznych wystawach, plenerach i konkursach w Polsce i za granicą. Inspiracją do powstawania prac artystki jest głównie natura, a przede wszystkim świat zwierzęcy przeplatający się ze światem ludzkim. Dwa białe koty, które już od kilku lat przebywają w jej towarzystwie zdążyły nabrać cech ludzkich, co rzeźbiarka stara się przenosić na pole sztuki. Tak powstał cykl KITAKI, którego kontynuacją jest między innymi postać Selfie Boy'a. Można ją uznać za uniwersalną, a nawet globalną, ponieważ dotyczy każdego człowieka - turystę..

Selfie Boy

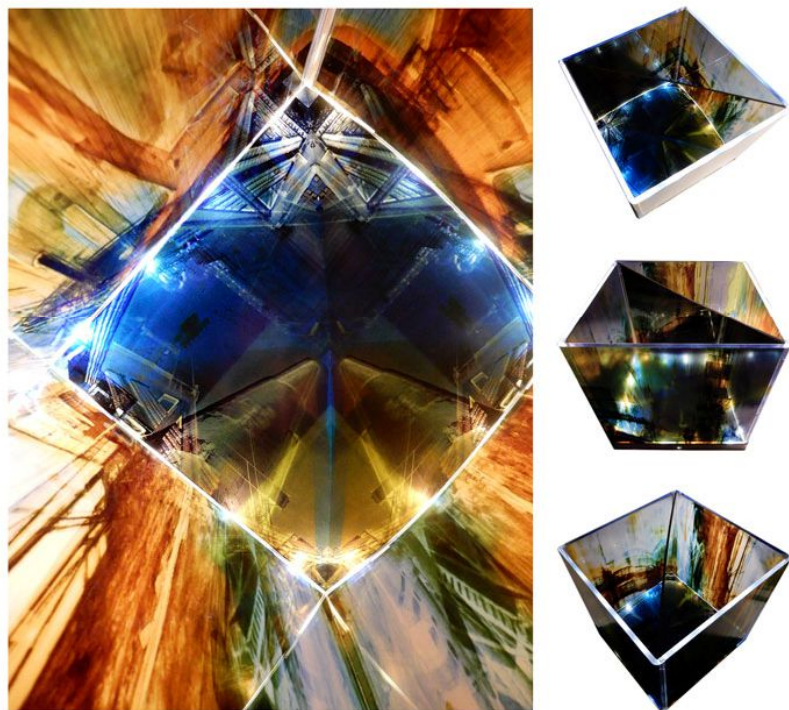
terrakota patynowana, lustro plexi, wysokość 45 cm, 2017

Barbara Kasperczyk

Urodzona 4 grudnia 1976 roku w Mikołowie. 10 lat swego dzieciństwa spędziła z rodzicami w Niemczech. Po ukończeniu liceum plastycznego w Monachium dwa lata studiowała w Cieszynie. W 2005 roku ukończyła Akademię Sztuk Pięknych w Katowicach. W 2007 roku otrzymała stypendium i wzięła udział w projekcie „Visiting Lecturer” w North Wales School of Art and Design in Wrexham (Wales) – Wyższa Szkoła Sztuki i Designu w Walii. Jest autorem wielu wystaw indywidualnych oraz brała udział w licznych projektach i wystawach zbiorowych w kraju i za granicą. Jest członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków oraz Gdańskiego Towarzystwa Przyjaciół Sztuki. 18 grudnia 2015 roku otrzymała stopień doktora w dziedzinie sztuk plastycznych, dyscyplinie artystycznej sztuki piękne - promotor: prof. Henryk Ożóg.

Głównym zagadnieniem jej twórczości stały się wielowarstwowe obrazy i obiekty wykraczające poza dwuwymiarową przestrzeń oraz łączące w sobie różne techniki wykonania: od grafiki po malarstwo do nowych mediów.

z cyklu „DYNAMIKA PRZESTRZENI/ Witkowiec”

objekt, pleksi/ lustro/ druk UV, 22x22x22 cm, 2017

Zbigniew Kosmała

Urodzony w 1954 roku. Studia w PWSSP w Gdańsku w latach 1974 - 79. Dyplom w pracowni prof. W. Jackiewicza w 1979 roku. Od 1986 roku mieszka na stałe w Danii. Należy do grup artystycznych Cirrus, Artysci Kopenhagi oraz do związku artystów BKF. Zajmuje się malarstwem, rysunkiem, grafiką komputerową i filmem.

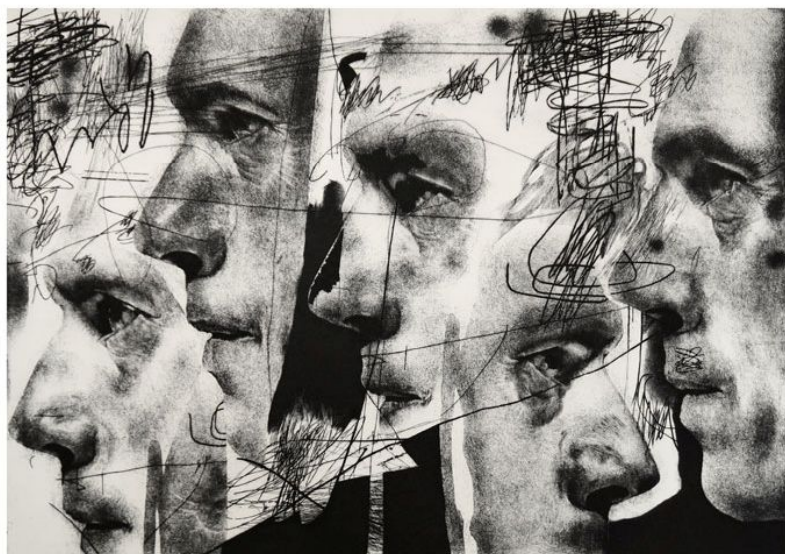
Impresja I/1808

akryl na płótnie, 70X70 cm, 2017

Henryk Ożóg

Urodzony 11.01.1956 r. w Wysokiej k/ Wadowic. 1976 - 1981 studia na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom w 1981 r. w Pracowni Miedziorytu pod kierunkiem prof. Mieczysława Wejmana. W latach 2002-2008 prodziekan Wydziału Grafiki ASP w Krakowie. 2008- 2014 Kierownik Katedry Grafiki Warsztatowej. Od 2002 r. prowadzi Pracownię Wkłęślodruku na Wydziale Grafiki ASP w Krakowie. Uprawia Grafikę i Malarstwo. Udział w ponad 300 wystawach w kraju i za granicą. Zorganizował 40 wystaw indywidualnych.

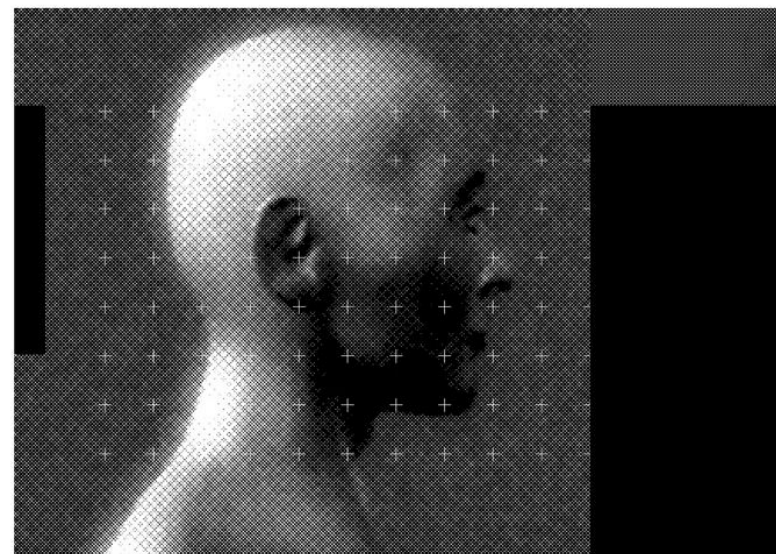
NEO IV

sucha igła , mezzotinta, corund, 70x100 cm, 2017

Mirosław Pawłowski

Ur. 1957, profesor. W latach 1976–1981 studiował w PWSSP w Poznaniu; dyplom z wyróżnieniem 1981. Od 1982 pracuje na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Od 1995 prowadzi Pracownię Serigrafii UAP w Poznaniu. 1983–2017 miał 70 wystaw indywidualnych oraz 363 wystawy zbiorowe w kraju i zagranicą. Nagrody – m.in.: MBG w Krakowie – (1986); Międzynarodowe Biennale „Wobec Wartości”, Katowice – (1990); MTG w Krakowie – (2006). MTG w Krakowie – (2012), II nagroda w 2nd Contemporary Engraving Biennale, Iași, Rumunia. Kurator BGS w Poznaniu 1999–2017, kurator MTG „Kolor w Grafice” Toruń; członek Komitetu Organizacyjnego i juror TGP w Katowicach; MBGC w Gdyni; juror MTG w Krakowie, 2009.

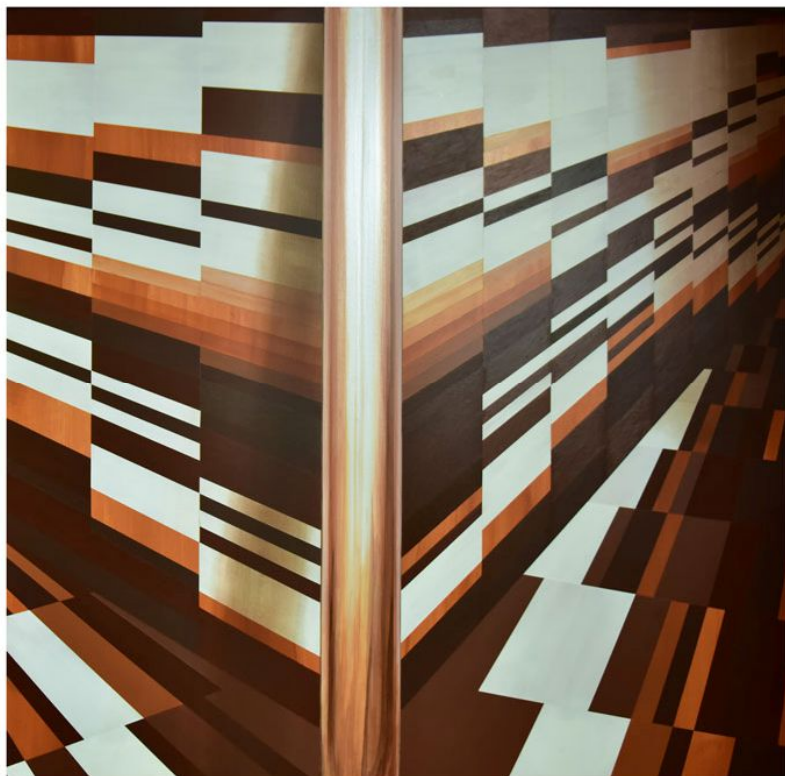
Kamuflaż Skaner

serigrafia, 70x100 cm, 2016

Elżbieta Piórecka

Urodziła się 12.02.1968 r. w Jaśle. W latach 90 mieszkała i tworzyła we Francji - brała udział w wystawach i salonach sztuki - w roku 1998 zdobyła Pierwszą Nagrodę w konkursie malarskim „Salon de Chambourcy”. W 2007 roku ukończyła Akademię Sztuk Pięknych w Łodzi na Wydziale Tkaniny i Ubioru pod kierunkiem Profesor Jolanty Rudzkiej-Habisiak. Od roku 2002 jest członkiem Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Twórczego „Wiklina”. W latach 2013 - 2016 prowadziła Warsztaty Twórcze na Uniwersytecie Rzeszowskim na Wydziale Pedagogiki Wczesno Szkolnej i Przedszkolnej. Działa jako organizator i kurator wystaw. Artystycznie zajmuje się sztuką włókna, malarstwem, rzeźbą wiklinową. Na jej dorobek artystyczny składają się wystawy indywidualne oraz udział w kilkudziesięciu wystawach w Polsce i za granicą. Jej prace znajdują się w zbiorach Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w galeriach, Domach Kultury jak również w zbiorach prywatnych w Polsce i zagranicą.

Impresja na temat kopalni Vitkovice

akryl na płótnie, 100x100 cm, 2017

Krzysztof Rzeźniczek

Urodzony w Mikołowie, jest absolwentem Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach, którą ukończył dyplomem głównym w pracowni malarstwa prof. Kazimierza Cieślika oraz aneksem w pracowni rysunku prof. Antoniego Cygana. Obecnie pracuje na macierzystej uczelni, na stanowisku adiunkta w pracowni rysunku prof. Antoniego Kowalskiego i pracowni Technologii rysunku i malarstwa Agnieszki Trzos. W 1999 roku otrzymał stypendium Ministerstwa Kultury i Sztuki. W 2006 wyróżnienie na XXI Festiwalu Malarstwa Współczesnego w Szczecinie oraz nagrodę Grand Prix Fundacji im. Franciszki Eibish w Warszawie. W 2015 roku uzyskał stopień doktora sztuki. Autor 12 wystaw indywidualnych. Uczestnik ponad 50 wystaw zbiorowych w kraju i za granicą. Zajmuje się głównie malarstwem, rysunkiem oraz fotografią.

Klonowa 29

150x111 cm, olej na płótnie, 2017

Marek Sak

Urodzony w 1960 roku w Tarnowie. Studia w PWSSP w Łodzi. Dyplom w Pracowni Technik Litograficznych u Prof. Jerzego Grabowskiego. Pracuje w Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi. Zajmuje się grafiką, malarstwem i rzeźbą.

O złotym deszczu
akryl na płótnie, 100x140 cm, 2017

Magdalena Uchman

Urodziła się w 1981 r. w Przeworsku. Zajmuje się grafiką. Absolwentka Instytutu Sztuk Pięknych Uniwersytetu Rzeszowskiego. W 2006 roku uzyskała dyplom z wyróżnieniem w pracowni wkleślodruku prof. Krzysztofa Skórczewskiego. Za wybitne osiągnięcia w trakcie studiów otrzymała Dyplom Uznanie Rektora. W roku 2010 ukończyła Śródowniskowe Studia Doktoranckie na Wydziale Grafiki w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. Od roku 2012 pracuje na stanowisku adiunkta w Zakładzie Grafiki Warsztatowej na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego. Zorganizowała 21 wystaw indywidualnych. Brała udział w ponad 200 wystawach zbiorowych, ogólnopolskich i międzynarodowych w kraju i za granicą, w tym: laureatka nagród i wyróżnień, m. in.: wyróżnienie w konkursie „Grafika Kwartału” organizowanym przez Biuro Wystaw Artystycznych w Rzeszowie (2005); wyróżnienie za obiekty graficzne „The Gift” na III Biennale Grafiki Eksperymentalnej w Rumunii (2008); I nagroda VIII Międzynarodowego Przeglądu Małego Formatu w Rumunii oraz w przeglądzie „Granice Rysunku” w Rzeszowie (2006); II nagroda Dziekana Wydziału Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego, II Międzynarodowe Sympozjum, Szymbark (2011); II Nagroda Biura Wystaw Artystycznych w Kielcach w Międzynarodowym Konkursie Litograficznym „Litho-Kielce 2015” (2016); nagroda fundowana ASP w Gdańsku, 5. Międzynarodowe Biennale Grafiki Cyfrowej – Gdynia 2016.

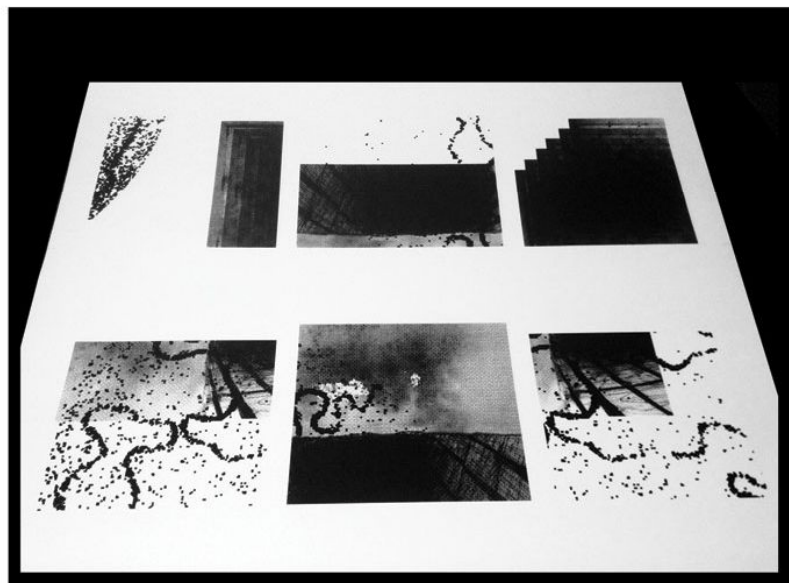

Dziadek
serigrafia, 70x100 cm, 2016

Andrea Uváčiková

Obecnie studiuje i jest asystentką w Masarykova Univerzita - mieszka w Brnie. Wcześniej studiowała na Wydziale Artystycznym UŠ w Cieszynie, w „Intaglio Printing studio” na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku oraz na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu w Ostrawie. Zajmuje się serigrafią oraz grafiką cyfrową.

z cyklu „Zakłócenia w obrazie”
serigrafia, 70x100 cm, 2017

Ewa Zawadzka

Urodzona w Kolumnie Las koło Łodzi. Wiele lat zajmowała się grafiką i rysunkiem. Zdobyła mocną pozycję w tych dziedzinach sztuki biorąc udział w znaczących wystawach grafiki na świecie i otrzymując wiele nagród. Od 2002 roku całą jej twórczość zagarnęło malarstwo pozwalające na większy format, budowanie struktur, podkreślenie siły i monumentalności formy. A od zawsze związana była z fotografią. Członek Rady Programowej Ars Cameralis, Katowice; Rady Programowej Sosnowieckiego Centrum Sztuki – Zamek Sielecki, Sosnowiec; członek Związku Polskich Artystów Plastyków, Kraków; Stowarzyszenia Międzynarodowego Triennale Grafiki w Krakowie oraz Związku Polskich Artystów Fotografików, Katowice.

Materia ciszy
olej na płótnie, 70x80cm, 2017

Okruchy czasu...

/Aleksander Kozera /

/Krzysztof Rzeźniczek /

/Paweł Szeibel /

/Joanna Zdzenicka/

Okruchy czasu... to cztery odmienne postawy artystyczne odnoszące się do jednego zagadnienia, a mianowicie do zagadnienia czasu. Czasu niepostrzeżenie przemijającego, nieustannie przyspieszającego, ale również czasu zamrożonego w kadrze pamięci, zbudowanego z małych kawałków wspomnień, ulotnych okrucich reminiscencji, przeżytków minionych chwil.

Okruchy czasu... to wewnętrzna wiwisekcja – dokładna analiza tematu prowadzona przez każdego artystę z osobna. To jednostkowe ujęcie uniwersalnej kwestii. Choć prace tworzone były w hermetycznie odseparowanych przestrzeniach, to posiadają część zbieżną – chęć uchwycenia wybranego mgnienia czasu, a przez to wywołanie u odbiorcy dzieła zatrzymania i refleksji nad eterycznością życia..., nieodwracalnością czasu..., nieubłagalnością losu...

Okruchy czasu... to dojrzałe wypowiedzi młodych artystów sztuk wizualnych lokujące się od klasycznego obrazu olejnego po współczesny obiekt artystyczny. Ciągłe poszukujące unikalnych rozwiązań artystycznych i warsztatowych, po to by zachwyć i zauraczyć publiczność.

Okruchy czasu... to czas milczenia i czas mówienia... to wizualna metafora kruchości życia...

Judyta Bernaś

Projekt katalogu:

Barbara Kasperczyk-Gorlak

Zdjęcia:

Andrzej Fijałkowski

Zbigniew Gorlak

Maksymilian Gorlak

Barbara Kasperczyk-Gorlak

Druk:

Drukarnia „EPIGRAF” Gliwice

